

KUL SÜLEYMÂN (BAKIRGANÎ) ve YÛNIS EMRE HİKMETLERİ

Ayşe Gül SERTKAYA

Özet:

Bu çalışmada Moskova Merkezî Devlet Arşivi, Eski Eserler 1468 (Fonds N 181)'de kayıtlı Arap harfleri ile yazılmış bir mecmuanın sonunda yer alan 16 hikmetin transkripsiyonları yer almaktadır. 10 Hikmet *Kul Süleymân Hakîm Ata (Bakırganî)*'ye, 4 Hikmet *Yunis Emre*'ye, 1 Hikmet *Âşık Osman*'a aittir. Bir hikmetin ise şâiri belirtilmemiştir. Çalışmada Hikmetlerin bazlarının çeşitli şiir mecmualarında tespit edilen değişik varyantları da verilmiştir.

Abstract:

This article contains transcriptions of 16 Hikmets. These Hikmets are found at the end of the one Macmua which were written in Arabic script. This *Macmua* is in Central State Archiv in Moscow Ancient Fonds 1468 (Fonds N 181). 10 Hikmets belongs to *Kul Süleymân Hakîm Ata (Bakırganî)*, 4 Hikmets belongs to *Yunis Emre* and the other 1 belongs to *Hikmet Âşık Osman*. We don't have the poet's name for the last 1 Hikmet. In this article, it released different variants of some Hikmets that we found in various poetry macmuas.

Anahtar kelimeler: / Keywords:

Kul Süleyman, Hakîm Ata, Bakırganî, Yunis Emre

Moskova Devlet Arşivi, Eski Eserler, 1468, Fonds N 181'de kayıtlı 224 varaktan oluşan yazma *Sirâcî'l-kulûb* ve *Şerâyi'ü'l-ahkâm* adlı iki eser ile Kul Süleymân, Aşık Osmân ve Yunis Emre hikmetlerini ihtiva eder. Yazmanın ketebe kaydı şöyledir:

fî t-târîh ü toküz yüz altmış birde cumâdi'l-âhir ayı-nûnîg tolugunda tamâm boldı. iki kitâb-dur. birisi sirâcî'l-kulûb'dur. birisi şerâyi'ü'l-ahkâm dur. el-fâkir ü'l-hâkir âdnâş hâfiż ibn muhammed âdnâş hâfiż yazdı. çehârşenbe kün tamâm boldı. va'l-lâhü a'lem. mesküken elçi barganda dosnaq turğanda andaç bitildi.

Her ne kadar ketebe kaydı Hicrî 961, cumâdi'l-âhir ayının toluğrı = Milâdî 16 Mayıs 1554 tarihini veriyorsa da bu istinsah tarihidir. Esas metnin en az iki-üç yüz yıl daha eski bir yazmadan zikredilen tarihte kopyalandığı metnin dil özelliklerinden anlaşılmaktadır.

Yazmanın dil özellikleri Orta Türkçe devresinin dil özellikleridir. Bu dil özelliklerine dayanarak metinlerin Horezm-Alınordu dil özelliklerini taşıdığını söyleyebiliriz. Birkaç örnek zikretmek isterim.

1.	Eski tü. -b-	Orta tü. -w-	ف ; ۋ	Yeni tü. -v-
	ebirdimiz	öwürdük	اوْووردوڭ	évürdük
	yabız	yawuz	يَفُوز	yavuz
		wurâk	فِرَاق	burâk
2.	Eski tü. -d-	Orta tü. -z-	ذ	Yeni tü. -y-
	idi	iзи	ايڏي	iyi
	kidin	kézin	كِيْزِين	kiyin
3.	Farsça. -d-	Orta tü. -z-	ذ	Yeni tü. -y-
	ādîne	āzîne	آذِنَه	ayna
4.	Eski tü. -d-	Orta tü. -z-	ز	Yeni tü. -y-
	adaç	azak	ازاڭ	ayak
	edgü	ezgü	ازكۇ	eygü ~ iygü
	küdruk	kuzruk	قۇزروق	kuyruk
	-----	kezik	كىزىك	kiyik ~ keyik

4. Geniş zaman partisip eki *-ğan / -gen* yerine *-ǵlı / -gli*'dır. *oğuǵlı* "okuyan" 3/2; *ěştigli* "işiten" 3/2.

5. Görülen geçmiş zaman birinci çokluk şahıs eki iyelik eki menşeli *-k* yerine, şahıs zamiri menşeli *-mız / -miz (<biz)* dir. *yarattı-mız* 6/7; *taṣníf kaldımız* 3/11.

Yazmanın 49a-50a ve 55b-64b yaprakları arasında Kul / Miskîn Süleymân (Bakırganî), Âşık Osmân ve Yûnis Emre'nin hece vezni ile söylenmiş çeşitli hacimlerde on altı Hikmet'i ile bir *Sâl-nâme* bulunmaktadır. Buradaki Kul Süleymân (Bakırganî)'nin 10, Âşık Osmân'ın 1, Yûnis Emre'nin 4 ve biri de kime ait olduğu bilinmeyen olmak üzere 16 hikmetin transkripsiyonları ile tıpkıbasımını, ayrıca bu manzum parçaların tespit edebildiğimiz kaynakları ile varyantlarını da veriyoruz.

Ahmed Yesevi'nin üçüncü halifesi olan Süleymân Bakırganî 582 (1186)'da ölen ve mezarı Akkurgan'da olan 12. yüzyıl şairlerindendir.¹ Çeşitli kaynaklarda ve hikmetlerinde adı Süleymân, Kul Süleymân, Miskîn Süleymân, Hakim, Hakim Süleymân, Hakim Hvâce, Hakim Hvâce Süleymân şeklinde geçiyor.²

Bakırgan Kitabı'nın Kazan, 1301 (=1884) baskısındaki 142 metinden 38'i Kul Süleymân'a aittir. R. Rahmeti Arat *Bakırgan Kitabı*'nın başka bir baskısına dayanarak bu sayıları 124 metinden 44'ü olarak söylüyor.³

Süleymân Bakırganî'nın çeşitli yazmalardaki 29 manzumesi de Önal Kaya tarafından yayımlanmıştır.⁴

Burada yayımladığım 4 ve 7 numaralı hikmetlerin kime ait olduğu metinde belirtilmemiştir. Ancak bu hikmetlerin Süleymân Bakırganî'ye ait olduğunu söylemek mümkündür.

¹ Hayatı hakkında bk. Abdurrahman Güzel, *Süleyman Hakim Ata'nun Bakırgan Kitabı Üzerine Bir İnceleme*, Ankara, 2008, s. 64-96.

² H. F. Hofman, *Turkish Literature. A Bio-Bibliographical Survey*, Part: 1, Vol. 2, A-C, Utrecht, 1969, s. 227-234.

³ R. Rahmeti Arat, "Hakim Ata", *İslâm Ansiklopedisi*, 5/1, s. 101b-103b.

⁴ Önal Kaya, "Süleymân Hakim Ata Bakırganî ve şiirleri", *Türk Dilleri Araştırmaları*, 8, 1998, s. 73-209.

Süleymân Bakırganî'ye ait 8 ve 11 numaralı hikmetler *Bakırgan Kitabı*'ndan, 10 ve 11 numaralı hikmetler de Önal Kaya yayımından, bilinmekte idi. 2, 4 (?), 6, 7 (?), 9, 12 ve 13 numaralı 7 hikmet Süleymân Bakırganî hikmetlerinin hiçbir kaynakta geçmeyen yeni örnekleridir.

Yûnus Emre'nin şiirleri ise Mustafa Tatçı yayımında 415 adet olarak numaralanmıştır. Burada yayımladığımız Yûnus mahlâslı dört şiirden (5., 14., 15. ve 16. metinler) 15. şiir dışındaki üçünün Yûnus Emre divanında bulunmaması Yûnus şiirlerine bir katkı olarak değerlendirilmesidir.

1. Sahife 49a-50a arasında bulunan “Kul Süleyman” başlıklı birinci metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın on iki beyitlik bir Hikmet’idir.

49b 1. ¹ādem{ī} peyğāmber ‘aleyhi’s-selām
bu dünyā kim erse<-ge> vefā kılmadı

2. İkinci metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın yedi beyitlik bir Hikmet’idir.

1. ¹¹bāķī {nē} ērmiş bu dünyā fānī durur keçküsi

56a nice ¹tēlim yaṣasān̄g   āhîr ‘ömrün̄g keçküsi

3. Üçüncü metin Âşık Osmân (?)’ın dört beyitlik bir Hikmet’idir.

1. ey allāhūm dōst ²allāhūm   senden yana dönder bizi
ben bir sefer etsem ³kerek   īmān-ile könder bizi

4. Dördüncü metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın (?) dört beyitlik bir Hikmet’idir.

1. uyana miskīn ¹⁰uyana   gel allāha dōn allāha
ahī derdüñ ziyāne hāy   ¹¹gel allāh {hāy} dōn allāh allāh

5. Beşinci metin Yûnus Emre'nin altı beyitlik bir Hikmet’idir.

1. teñgri-nürñg minñg bir atı ³ḥakkı sen sen ācāl sen sen bāķī
kerāmuñda ⁴uṣbu ḥalķa   yandurmağıl cehennem

KUL SÜLEYMÂN (BAKIRGANÎ) ve YÛNIS EMRE HÍKMETLERİ 165

6. Altıncı metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın on beyitlik bir Hikmet'idir.

1. ⁴elim şundum müşhaf-ǵa derviṣ-ler ehl-i şafā
⁵derviṣ-lerniŋ serveri dōst muḥammed ⁶muṣṭafâ

7. Yedinci metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın (?) dört beyitlik bir Hikmet'idir.

^{59a}1. hey yārānlar ¹gelüñ beri zikr édelüm ol allāhi
ölmış cānlar ²olsun tiri zikr édelüm ol allāhi

8. Sekizinci metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın altı beyitlik bir Hikmet'idir.

1. allāh allāh teyem ⁹allāh zerre yazuk ḫalmaz v'allāh
iblīs aytur tēme ¹⁰allāh men aytur men ma'āza'l-lāh

9. Dokuzuncu metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın yedi beyitlik bir Hikmet'idir.

1. sen sén dünyā sén ¹¹dünyā kimge vefā ḫılğan sén
^{60a} kutluk ḥabīb resūl-nı ¹yer ḫoynığa alğan sén

10. Onuncu metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın yedi beyitlik bir Hikmet'idir.

1. uşbu 'ıṣk-nıñg şarā ²bın içtük elḥamdüli'l-lāh
mindük 'ıṣk-nıñg wurā<k>in yıldük ³elḥamdüli'l-lāh

Bu Hikmet'in varyantı Önal Kaya yayımında verilmektedir.

Kul Süleymân (Bakırganî)'ın bu Hikmet'ine Yûnus Emre'nin, sekiz beyitlik bir naziresi vardır.

1. ḥaḳdan gelen şerbeti içdük elḥamdüli'l-lāh
şol ḫudret deñizini geçdük elḥamdüli'l-lāh

11. On birinci metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın yedi beyitlik bir Hikmet'idir.

1. uçtmah tamuǵ ögnüşür ögnüş- ³mekde ziyān bar
tamuǵ aytur men artuǵ mende fir ⁴avn hāmān bar

Metnin *Bakırgan Kitabı*'nda yedi beyitlik bir varyantı vardır.⁵

1. uçmah tamuğ ögnüsür	öğünmekde ma'nâ bar
tamuğ aytur men bay men	mende fir'avn hâmân bar

Bu Hikmet'in varyantı Önal Kaya yayımında verilmektedir.

Kul Süleymân (Bakırganî)'ın yedi beyitlik bu Hikmet'i Ahmed Yesevî'nin on üç beyitlik Hikmet'ine naziredir.

1. behişt duzeh talaşur	talaşmakda beyân bar
duzeh aytur min artuk	minde fir'avn hâmân bar

12. On ikinci metin Kul Süleymân (Bakırganî)'ın dokuz beyitlik bir Hikmet'idir.

1. dâdnı kim 5kolayın	fermân kılğan allâh sen
pâdşâhlarnı hör 6kılıp	dermân kılğan allâh sen

13. On üçüncü metin *hikmet-i hōca rahmetu'l-lâh* başlıklı on beyitlik bir Hikmet'tir.

1. aldanıp nefs ü hevâğa	uşbu 10şeytân âdemî
öz özin tamuğ otına	özin atkan 11âdemî

14. On dördüncü metin *Miskîn Yûnus* mahlaslı yedi beyitlik bir Hikmet'tir.

1. 4allâh sevdigi kulına	verür zikir diline
hem naâzâr kılur 5köñline	eydin-cegiz bu zikri

15. On beşinci metin Yûnus Emre'nin altı beyitlik bir Hikmet'idir.

1. yokdur bende 'amel tâ' 6at	ben n'icideyim n'eyleyim
kopucağ rûz-i kıyâmet	7ben n'icideyim n'eyleyim

Bu Hikmet Yûnus Emre Dîvani'nda dokuz beyit olarak geçmektedir.

1. yokdur bende 'amel tâ'at	ben n'icideyim n'eyleyim
kopucağ rûz-i kıyâmet	ben n'icideyim n'eyleyim

---

⁵ *Bakırgan Kitabı*, Kazan, 1301 (=1884), s. 17-18.

16. On altıncı metin Yûnus Emre'nin ilk misraî eksik olan altı beyitlik bir Hikmet'idir.

1. ....

ķullarınǵda ‘āṣī vü cāfī men tēg giünâh 7ker var mu hīç

Bu metin Ahmed Yesevî'nin on üç beyitlik hikmetine naziredir.

1. usbu dünyâ-yı fâniđe men dik günehkâr var mu hīç

‘āṣī cāfī şânuđa men dik günehkâr var mu hīç

1

49a-50a arasındaki 12 beyitlik bu ilk hikmet şekil ve imlâ bakımından diğer hikmetlerden farklıdır. Beytin ilk misraînda “eğer” kelimesi ile başlayan durum bildirmeler her beyitte farklı sayıda hece ihtiya ettiği için hikmetteki beyitlerin hece vezni birbirini tutmamaktadır.

Ayrıca *erse* kelimesi 1., 3., 4., 5., 6. ve 11. beyitlerde ارسا *erse* şeklinde e ile, 7., 8., 9. ve 10. beyitlerde ise ايرسا *érse* şeklinde kapalı e (é) ile olmak üzere karışık bir şekilde imlâ edilmiştir.

49a

11kul süleymân

Hece sayısı tutarsız.

bismi'llahi'r-rahmani'r-rahiim

1. [49b] 1ādem{ī} peyğâmber ‘aleyhi’s-selâm

bu dünyâ kim erse<-ge> vefâ kılmadı

2. 2eger <bu dünyâ> kim ersege vefâ kılsa érdi

ādem{ī} peyğâmberga vefâ kılğay 3érdi

3. eger yaş uzun-lukı kim ersege vefâ kılsa érdi

4nūh{ī} peyğâmberga vefâ kılğay érdi

4. eger dōst-luk kim erse 5ge vefâ kılsa érdi

muhammed muştafâğa vefâ kılğay érdi

5. eger 6mâl u memleket kim ersege vefâ kılsa érdi

süleymân peyğâmberga vefâ kılğay érdi

6. eger saltanat-liğ kim erse ⁷ge vefā kılsa érdi
müsâ peyğāmbergâ vefā kılğay érdi
7. ⁸eğer sabûrluk kim érsege vefā kılsa érdi
⁹{peyğāmber} eyüb peyğāmbergâ vefā kılğay érdi
8. eger seyyid ¹⁰-liğ kim érsege vefā kılsa érdi
necî nebî peyğāmbergâ vefā kılğay erdi.
- 50a** 9. ¹eğer {kerâmet kim érsedin} .... kim érsege vefā kılsa érdi
zekeri ²yâ peyğāmbergâ vefā kılğay érdi
10. eger kerâmet kim érsege ³-ge vefā kılsa érdi
'isâ nebî peyğāmbergâ vefā kılğay <érdi>
11. ⁴eğer hürmet 'izzet kim ersege vefā kılsa érdi
muhammed ⁵muştafâ-ğâ vefā kılğay erdi
12. körünç-ler kim bu dünyâ ⁶hiç kim érsege vefā kılğusu yok
niçe kim taht ⁷baht birlen bolsa bu dünyâda bâkî ķalğusu yok
- 7a **Şabûr** kelimesi sad harfi yerine sin harfi ile yazılmış.
- 11a **hürmet** خرمت yazılmış iken sehven **جومت** yazılmış.

2

55b ¹⁰kul süleymân fermâyedHece $7 + 7 = 14$

1. ¹¹bâkî {nê} érmış bu dünyâ fânî durur keçküsi
- 56a** nice ¹tâlim yaşasânî âhir 'ömrünç keçküsi
2. tevbe kılğın ²bî-namâz hak buyruğı beş namâz
namâz kılğan ķulun<-> ³mevlâm anda seçküsi
3. iżisini bilmegen mescid körüp ⁴kirmegen
beş namâzin kılmağan ol mu şirât keçküsi
4. ⁵uşal şirât yolu tar soruğ suâl anda bar
ârzû ⁶ķılsanî hem dîdâr rîzvân kapığın açkusı

KUL SÜLEYMÂN (BAKIRGANÎ) ve YÙNIS EMRE HÍKMETLERİ 169

5. altun ⁷uçtmah eşkini yâkût mercân köşkini
aşhâbların ⁸ışıklını hûrlar çıkışip .....
  6. dervîş-lik-ni tersâlar ⁹hâbâr çaruç kiyseler
inçuk bolup köysele hak ¹⁰şarâbin tatâkusi
  7. **kul süleymân** özüñ bil yedîn ¹¹iştin ¹²munça yıl
yanıp hakkı tevbe kıl âhir ‘ömrüñ öçküsi
- Başlıklı Farsça **fermâyed** “buyurur, söyler” kelimesi sehven **fermanîd** şeklinde yazılmıştır.

1a Vezin icabı **nê** fazla.

2b Vezin icabı <D> eki ile tamamlandı.

3b Metinde keçküsi şirât şeklinde idi. Kafiye için takdim tehir yapıldı.

5b Metinde ‘âşıkîn. Ancak kafiye için ‘ışıklını şeklinde düzeltildi.

6b tatâkusi. Kafiyenin ç harfi ile gelmesi beklenirdi.

3

56b 1faşl velehü eyzân

Hece 8 + 8 = 16

1. ey allâhüm dôst ²allâhüm senden yana dönder bizi
ben bir sefer etsem ³kerek imân-ile könder bizi
  2. sen-sén kerem sen-sén ⁴gâni yoldaş éylegil imânu
âhir derler bu zamâni ⁵imân-ile könder bizi
  3. imân benüm-ile olsun fikrim ⁶senüñ-ile <D>olsun
günâhlarım bunda çalsun imân-⁷ile könder bizi
  4. ‘âşık ‘osmân eydür éden ayur ⁸ma cânni imândan
temennâmız budur senden imân-⁹ile könder bizi
- Başlıklı geçen **velehü** kelimesi **vâlihü** şeklinde yazılmıştır.
- 3a olsun. Anlam icabı <D>olsun şeklinde düzeltildi.

4

dôs<D>

Hece 8 + 8 = 16

1. uyana miskîn ¹⁰uyana gel allâha dön allâha
ahî derdüñ ziyâne hây ¹¹gel allâh {hây} dön allâh allâh

- 56b** 2. algıl bir mürşidüñ elin   ¹tevbe ekvān seven diliñ
      ey kardeş yañıldıuñ yoluñ   ²{hāy} gel allāh {hāy} dön
    allāh allāh {hāy}
3. diñle kitāblar ³naklını   nice buyurmuş hāk anı
      başmīga devşür ‘aqlını   ⁴gel allāh dön allāh allāh
4. olaca künüñ añałamaz mu sen   ⁵kur’âna inanmaz mu sen
      mevlâñgandan utanmaz mu sen   ⁶{hāy} gel allāh dön allāh allāh
5. yalvar miskin yalvar   var ⁷maya sın yüzü kara
      ümmet <ol> peygâmbere   gel allāh dön allāh allāh
6. ⁸bir kün sini uyaturlar   yüzifin üstüne sürürlər
      ⁹zebânilər ururlar   {hāy} gel allāh dön allāh allāh
7. <ne> ağlar sın ¹⁰ne güler sin   nefs ārzüsına urur sin
      kıyāmette ¹¹anğlar sın   gel allāh {hāy} dön allāh allāh
- 57b** 8. dervîşim {an}ekşikli sözüm   ¹dergâha tutmuşam yüzüm
      ey benüm uy-ķılı közüm   ²{hāy} gel allāh dön allāh allāh
 4a Vezin icabı iki hece fazla.
 5b Vezin icabı <ol> ilâve edildi.
 7a Vezin icabı <ne> ilâve edildi.
 8a dervîşim {ān}. Belki dervîşân yazılmak istenmiştir.

5

Hece 8 + 8 = 16

1. ten̄gri-nüñg miñg bir atı ³häkkı sen sen äcäl sen sen bâki
      kerâmuñdan ⁴uşbu ḥalça   yandurmağıl cehennem
2. dilimizde zikr-i kur’ā ⁵n   yoldaş eyle bizge īmān
      maķşûdumuz ⁶budur hemâñ   yandurmağıl cehennem
3. ol mûsâ ⁷nuñ tûri häkkı   şol eyyüb-nüñg şâbir häkkı
      günâ ⁸hlidur kuluñ çoki   yandurmağıl cehennem
4. kuds u ⁹mi‘râc ka‘be häkkı   isrâfil-nüñg şûrı häkkı
      şol ¹⁰muhammed nûri häkkı   yandurmağıl cehennem

5.	atamuzı ¹¹ anamuzı	ak eylegil yüzi-müzi
^{58a}	kısim ķavim ķonğ ¹ şumuzı	yandurmağıl cehennem
6.	gel gidelüm dōst u ² râyi miskîn yûnis bîçâreyi	terk idelüm bu dünyâyi ³ yandurmağıl cehennem

la Vezin icabı bir hece fazladır.

6

velehü eyżān   yûnis⁶

Hece 7 + 7 = 14

1	⁴ elim şundum müşhaf-ǵa	dervîş-ler ehl-i şafâ
	⁵ {dervîş}dervîş-lerning serveri	dōst muhammed ⁶ muştafâ
2.	érürdi onğı şoli	körgüzdi toğrı ⁷ yolu
	allâhnıñg sever ķulı	dōst muhammed muştafâ
3.	allâh ⁸ ani sevüp-dür	habîbim dep ögüp-dür
	dergâhına ⁹ aşır dep	dōst muhammed muştafâ
4.	rûh-nunğ öñünde	¹⁰ uştmaḥ töründe
	aşurdılar mi'râc-ǵa	dōst ¹¹ muhammed muştafâ
^{58b}	5 mi'râc tüninde bolğan	barçadın ümîz ¹ kolğan
	çıkıp hâdim-liğ kılğan	dōst ² muhammed muştafâ
6.	ṭarî-ķat-nunğ sultânı	şerî'at ³ nunğ erkânı
	hâkîkat-nunğ esrârı	dōst ⁴ muhammed muştafâ
7.	ķalem yazğan têg ķası	inci tizgen ⁵ têg tişi
	cümle mûrseller başı	dōst muhammed muştafâ
8.	⁶ uştmaḥ-nunğ cîlavını	mingeni wurâk atı
	ümmeti ⁷ n şefâ'ati	dōst muhammed muştafâ
9.	'alî düldülge ⁸ mindi	zü'l-fîkâr elne aldı
	ümmet{i} üçün cân ⁹ berdi	dōst muhammed muştafâ

---

⁶ Başlık **velehü eyżān yûnis** şeklinde sehven konulmuş. Çünkü 10. dörtlükte mahlas {**miskîn**} **süleymân** şeklinde geçiyor.

10. iki cihān{-nunğ} ¹⁰sultānı yığılatma {miskīn} süleymānnı
maḥrūm koyma ¹¹gil bizi dōst muḥammed muṣṭafā

7

Hece 8 + 8 = 16

59a 1.	hey yārānlar ¹ geliñ beri ölmiş cānlar ² olsun tiri	zíkr édelüm ol allāhi zíkr édelüm ol allāhi
2.	zíkr édelüm ölüm ³ vardur āhîr men̄gzin̄ ḫara ⁴ yērdür	uṣbu fenā dūnyā tardur zíkr édelüm ol allāhi
3.	varaca᷑k menzîl ⁵ yıra᷑kdur hem ol yēr de ⁶ yıra᷑kdur	seferde yolda᷑k kerek-dür zíkr édelüm ol allāhi
4.	ecel vakti yetildin ⁷ hem ağızda til tutılmadın	gūrumuz ḫāh yetilmedin ⁸ zíkr édelüm ol allāhi
		temmet hū

2b   menzîl. Sehven men̄gzin̄ yazılmıştır.

4b   Haşıyede sonu eksik olduğu için okunamayan bir düzeltme var.

8

Hece 8 + = 16

1.	allāh allāh teyem ⁹ allāh iblîs aytur tēme ¹⁰ allāh	żerre yazu᷑k ḫalmaz v'allāh men aytur men ma'āza'l-lāh
2.	allāh tēsem cāṅga rāhāt	¹¹ anı ḫoysam dīnge āfet
59 b	iblîs aytur ḫılma tā'at	¹ men aytur men ma'āza'l-lāh
3.	'āşīk ḫul-nıñg 'aşķı üçün iblîs aytur bizinḡ üçün	² yaratılmış tā'at üçün ³ men aytur men ma'āza'l-lāh
4.	ḫılǵıl munda yü ⁴ züñg sarıǵ iblîs ⁵ aytur yatǵıl fāriǵ	tā'at tūni nūrdın arıǵ <men aytur men ma'āza'l-lāh>
5.	mecāz özüñg cāṅga ḫa ⁶ tǵıl iblîs aytur ⁷ dūnyā tutǵıl	tā'at o᷑kun yonlap yatǵıl men aytur men ma'āza'l-lāh
6.	cānim aytur ⁸ u᷑kbâ sevgil iblîs aytur ⁹ meni sevgil	kön̄glüm aytur ḥa᷑k-nı sevgil men aytur men ma'āza'l-lāh

- 1a teyem. İmlâsı sehven yetem şeklinde yazılmış. Varyantta dësem şeklindedir.
- 1b zerre kelimesi zel yerine sehven z ile zerre şeklinde yazılmıştır.
- 4b fâriğ. İmlâsı sehven fâriğ şeklinde yazılmış.

Bu Hikmet'in *Bakırgan Kitabı*'nda yedi beyitlik, Türk Dil Kurumu yazmasında ise altı beyitlik varyantı vardır. *Bakırgan Kitabı*'ndaki ikinci beyit ile son beyitin yukarıdaki metne eklenmesi ile Hikmet sekiz beyit olmaktadır.

Bakırgan Kitabı'nda geçen varyant şöyledir.⁷

1. allâh allâh u bismî'l-lâh iblîs aytur dême allâh	zerre yazuğ kalmaz v'allâh men aytur men ma'âza'l-lâh
2. allâh têyü tüni kûni iblîs aytur çöygîl ⁸ meni	'ışkdîn bolup turğıl köni men aytur men ma'âza'l-lâh
3. 'âşıklarınîg 'ışkı üçün iblîs aytur meninîg üçün	yaratılmış uşbu ezân men aytur men ma'âza'l-lâh
4. munda kulgîl menîgzinîg sarîğ iblîs aytur yatgîl fâriğ	anda kulgîl işinîg arîğ men aytur men ma'âza'l-lâh
5. meçâz özüñîg sanîga katgîl iblîs aytur fâriğ yatgîl	ṭâ'at oğun cângâ atgîl men aytur men ma'âza'l-lâh
6. allâh têsem cângâ râhat iblîs aytur kîlma ṭâ'at	anı koysañg tenge râhat men aytur men ma'âza'l-lâh
7. kûl sùleymân menim atîm iblîs aytur dünyâ kâdim	dostlarımığa özim hâdim men aytur men ma'âza'l-lâh

Türk Dil Kurumu yazması (varak 67a)'daki varyant hocam Kemaî Eraslan tarafından şöyle okunmuştur.

1. allâh allâh disem allâh iblîs aytur dême allâh	zerre yazuğ kalmaz v'allâh men aytur men ma'âza'l-lâh
--	--

⁷ *Bakırgan Kitabı* (Kazan, 1301 (=1884)), s. 56-57.

⁸ çöygîl, söygîl ~ süygîl olması gerekirken sin harfi yerine sehven çim dizilmiş olmalı.

2.	allāh dēyüp tūni kūni iblīs aytur sivgin meni	haç yolida bolgil köni men aytur men ma‘āza’l-lāh
3.	‘āşik-larnı ‘aşkı üçün iblīs aytur meni üçün	yaratılmış uşbu orun (ezān ?) men aytur men ma‘āza’l-lāh
4.	munda kılgil men̄gzin̄ sarıḡ iblīs aytur yatkin̄ fariğ̄	anda bolsun işin̄ arıḡ men aytur men ma‘āza’l-lāh
5.	allāh dēsen̄ cānḡa rāhat iblīs aytur kılma tā‘at	anı koysam dēn̄ga āfet men aytur men ma‘āza’l-lāh
6.	kul süleymān meni atım iblīs aytur dünyā kādim	dōstlarımışa özim hādim men aytur men ma‘āza’l-lāh
- hażret-i h̄vāce resūl ¹⁰‘aleyhi’s-selām **ḥakim h̄oca fermāyed**⁹

9

Hece 7 + 7 = 14

1	sen sēn dünyā sēn ¹¹ dünyā	kimge vefā kılğan sēn
60 a	ķutluķ ḥabīb resūl-nı	¹ yer koynığa alğan sēn
2.	kelgey fidā kiyāmet yer kök kılğay selāmet	uluḡ ² luķ-lar ‘alāmet asığ̄ dünyā ³ dingey sēn
3.	bu dünyāge inanma ⁴ mālnı telim yiğdilar	tā‘at kılıp tayanma salıp gürge kirdiler
4.	yığmış ⁵ mālğa kuwanına 6gūr ‘azābin kördiler	māl yığgan <-ni> körgey sēn sende barsaŋ̄ körgey sēn
5.	bu dünyā ⁷ da ezgülük munda kılsan̄g yawuz ⁸ luķ	ezgülükni yazmalük anda barsaŋ̄ körgey sēn
6.	anda barsaŋ̄ bolmasan̄g arıḡ-larda bolmasan̄g	⁹ özün̄g ‘āsī bende ninḡ köp ¹⁰ yıqlasan̄g körgey sēn

⁹ fermāyed imlāsı feryād ki şeklinde yazılmış. Haşiyede <a>ḥmed yesevī kaydı var.

7. arıg turgil **süleymân** 11arıglardan bolgay sén
tā‘at kılıp tayanma uştmah senin̄ kirgey sén.

5b **kuvanma** kelimesinde düzeltme var. Satırın sonunda yazılan **bu** dünyâda kelimeleri ise üstü çizilerek silinmiş.

10

60 b **1hikmet-i hakim hoca rahmetu'l-lâh**

Hece $7 + 7 = 14$

1. uşbu ‘ışk-nin̄ şarā ² bın	içtük elhamdüli’l-lâh
mindük ‘ışk-nin̄ wurā<k>in	yıldük ³ elhamdüli’l-lâh
2. ayağ érdük baş bolduk	kuru érdük ⁴ yaş bolduk
kanatlanduk kuş bolduk	uçtuğ ⁵ elhamdüli’l-lâh
3. ‘ışk kötüür yoni-ne	yorumazlar bunı-ne
6kuṭluğ kâdir tüni-ne	tüştük elhamdüli’l-lâh
4. şeri‘at ⁷ ka batupan	tariķat-ka ötüpen
hakîkat-ka yétipen	⁸ eştük elhamdüli’l-lâh
5. kürdük ülfet ağını	kêzdük ‘ışk- ⁹ nin̄ bâgını
ṭur-ı sînâ tağını	aştük elhamdüli’l-lâh
6. koyduğ ¹⁰ cılavlı sözni	kılmağay mız kıyâsnı
hızır bile ilyâsnı	¹¹ kuçtuğ elhamdüli’l-lâh
61a 7. kul süleymân tilindin	töklür gevher ¹ agzından
âb-ı hayatı yulindin	içtük elhamdüli’l-lâh

3a Metinde **yönce ne?** **Yoni-ne** şeklinde düzeltildi.

4b Metinde **ötüpen**. Kafiye sebebi ile varyanttaki **yétipen** şeklini aldık.

5a **kêzdük**. **كىزدۇك** yerine sehven **çizdük** şeklinde noktalanmıştır.

5a **bâgını**. Metinde sehven **yâgımı** şeklinde noktalanmıştır.

5b **ṭur-ı sînâ tağını**. Metinde sehven **ṭur-ı destân tağını** şeklinde yazılmıştır.

6a Vezin bozuktur.

Kul Süleymân [Bakırganî]’nin bu Hikmet’inin Önal Kaya ya

yımındaki varyanti için bk.¹⁰

1.	uşbu ‘ışknıñğ şarâbin minip ‘ışknıñğ burâkin	içdük elhamdüli’l-lâh yildük elhamdüli’l-lâh
2.	ayaç irdük baş bolduk tilegenge tuş bolduk	ķuru irdük yaş bolduk < ..... > elhamdüli’l-lâh
3.	şerî‘atni tutriban tarîkatka ötiben	ħakîkatka yitiben uştuk elhamdüli’l-lâh
4.	nefs <ü> hevâ ķoyuban hażretgâ kol yayıban	ħaġ yoliġa uyuban turtuk elhamdüli’l-lâh
5.	kördük imdi köz kaşnu açduğ yürekdin başını	fidâ kılduk iç taşnu bildük elhamdüli’l-lâh
6.	kurduk ülfet ağını ṭûr-i śinâ ṭağını	kizdük ‘ışk-nıñğ bâğını aşduğ elhamdüli’l-lâh
7.	kiyduk kilim libâsnı hîzir bile ilyâsnı	ķilmaġay-biz kiyâsnı tapduk elhamdüli’l-lâh
8.	‘ışk köterür evinäge ķutluğ ķâdir tünine	barmasdur öz yönine tüstük elhamdüli’l-lâh
9.	ķul Süleymân özindin āb-i hayât suyındın	türlüg gevher sözindin içdük elhamdüli’l-lâh

Kul Süleymân [BakırGANî]’nin bu Hikmet’ine Yûnus Emre’nin 8 beyitlik bir naziresi vardır.¹¹

1.	ħaġdan gelen şerbedi şol ķudret deñizini	içdük elhamdüli’l-lâh geçdük elhamdüli’l-lâh
2.	şol ķarşığı tağları sağlık safâlik ile	mîşeleri bâğları aşduğ elhamdüli’l-lâh

¹⁰ Önal Kaya, “Süleymân Hâkim Ata BakırGANî ve şiirleri”, *Türk Dilleri Araştırmaları*, 8, 1998, s. 116-117.

¹¹ Krş. Mustafa Tatçı, *Yunus Emre Dîvani, II. Tenkitli Metin*, Ankara, 1990, s. 296-297, No 292.

3.	ķuru-y-ıduķ yaş olduķ ķanatlanduķ ķuş olduķ	ayağıduķ baş olduķ uçtuķ elħamdüli'l-lāh
4.	varduğumuz illere baba tabduķ ma'niśin	şol safā göñüllere saçduķ elħamdüli'l-lāh
5.	beri gel barışalim atumuz eyerlendi	yadisañ bilişelüm eşdük elħamdüli'l-lāh
6.	indük rūmī kışladuķ uş bahār geldi gerü	çoç ħayr u şer işledük göçdük elħamdüli'l-lāh
7.	dirildük bīñar olduķ akduķ deñize tolduk	irkildük ırmaġ olduķ taşduķ elħamdüli'l-lāh
8.	tapduğun tapusında yūnus miskin çig-idük	ķul olduķ ķapusında bişdük elħamdüli'l-lāh

11

²hikmet-i hōca

Hece 7 + 7 = 14

1.	uçtmah tamuġ ögnüşür tamuġ aytur men artuk	ögnüş- ³ mekde ziyān bar mende fir ⁴ avn hāmān bar
2.	uçtmah aytur ne aytur sen sende fir ⁵ avn bar èrse	söz mü ⁶ sakıp sözler sen mende yūsuf ken ⁷ ān bar
3.	tamuġ aytur men bay men dervišlerdin çigay men	meddāħlar ⁸ din hōca men mende zālim ⁹ avān bar
4.	uçtmah aytur mende yok türlüg ni'met-ler anuķ	mañga kelse ölüm ¹⁰ yoq şad hezār min ¹¹ elvān bar
5.	¹⁰ tamuġ aytur tahtim-da her bir zā ¹¹ lím boyunda	tersā cūħud mūg mende toksan tokuz çayan bar
61b 6.	uçtmah aytur ¹ yok mende muħammed muṣṭafā ² ebū bekir	ciumle peyġāmber mende ‘ömer ‘osmān ‘alī bar

7. tamuğ muñглаşa կaldi   u 3çtmah-dın ‘özrin կoldı
կul süleymān né bildi   4bildürgüçi mevlâm bar
- 1b hāmān. Metinde sehven nāmān yazılmış.
 2a aytur sen. Vezin icabı tēr sen olmalı idi.
- 4b şad ص “F. yüz (100)” kelimesi sehven ﷺ şeklinde yazılmış.
 4b hezār “F. bin (1000)” kelimesi هزار yerine هزار yazılmış.
 5b boyunda. İmlası bununda şeklindedir.
 6a mende. anlam bakımından sende şeklinin gelmesi beklenirdi. Varyantında sēnde şekli var.
 6b muhammad müştafâ ebû bekir. muhammad-i müştafâ şeklinde gelmesi beklenirdi. Vezin icabı ebû bekir fazladır.

Varyantı için bk. *Bakırgan Kitabı*, s. 17-18.

1. uçmah tamuğ ögnüşür	Öğünmekde ma'nâ bar
tamuğ aytur men bay men	mende fir'avn hāmān bar
2. uçtmah aytur yok sende	cümle peyğamber mende
sende fir'avn bar bolsa	mende yūsuf ken'ān bar
3. tamuğ aytur men bay men	dervîşlerge çağır men
bihîllerge h̄vâce men	mende ȝâlim 'avân bar
4. uçtmah aytur yok sende	cümle peyğâmber mende
muhammed-i müştafâ	'ömer 'osmân 'alî bar
5. tamuğ aytur tahtumda	tersâ cûhûd mûg mende
her ȝâlim-nûnîg yerinde	toksan türlüg çayan bar
6. uçtmah aytur sende yok	manğa kelse ölüm yok
türlüg ni'met-ler anuk	yüz minâg hezâr elvân bar
7. tamuğ muñглаşa keldi	{o} uçmahğa 'özür կoldı
կul süleymān ne bildi	bildürgüçi rahman bar

Kul Süleymân [Bakırganî]’nın bu Hikmet’inin başka bir varyantı için bk.¹²

---

¹² Önal Kaya, “Süleymân Hâkim Ata Bakırğanî ve şiirleri”, *Türk Dilleri Araştırmaları*, 8, 1998, s. 124-125.

KUL SÜLEYMÂN (BAKIRGANÎ) ve YÛNIS EMRE HİKMETLERİ 179

1.	uçmah tamuğ ükneşür tamuğ aytur min bay min	ükneşmekde niler bar minde fir‘avn hāmān bar
2.	uçmah aytur ní tır sin sinde fir‘avn bar irse	sözni bilmey sözler sin minde yūsuf ken‘ān bar
3.	tamuğ aytur tahtımda her ‘ālim-nin̄g tenide	tersā cuhūd mūg anda toksan tü<r>lüg çryan bar
4.	uçmah aytur sözüm yok türlüg ni‘met-ler anuk	manğa kilse ölüm yok hezār türlüg elvān bar
5.	tamuğ aytur min bay min dervişerغا çığay min	baḥīllerغا çığay min minde zālim ‘avān bar
6.	uçmah aytur yok sinde muḥammedü'l-muṣṭafâ bekr	cümle peyğāmber minde ‘ōmer ‘alī ‘osmān bar
7.	tamuğ mun̄glaştı kıldı kul süleymân ni bildi	uçmah hem ‘özür koldı bildürgüci cebbār bar

Kul Süleymân (Bakırganî)'nin 7 beyitlik bu hikmeti Ahmed Yesevî'nin 13 beyitlik hikmetine naziredir.¹³

1.	behiş duzeḥ talaşur duzeḥ aytur min artuk	talaşmakda beyān bar minde fir‘avn hāmān bar
2.	behiş aytur ne dir sin sinde fir‘avn bar bolsa	sözni bilmey aytur sin mende yūsuf ken‘ān bar
3.	duzeḥ aytur min artuk baḥīllerni boynuda	baḥīl kullar minde bar oṣluğ zencir-keşan bar
4.	behiş aytur min artuk peyğamberler alındıa	peyğamberler minde bar kevser hūr u ġilmān bar
5.	duzeḥ aytur min artuk cuhūd tersā alındıa	tersā cuhūd minde bar türlüg ‘azāb-süzān bar

---

¹³ Yesevî'nin bu Hikmet'i için bk. Kemal Eraslan, *Dīvān-ı Hikmet'ten Seçmeler*, Ankara, 1983, s. 334-335; Bu hikmet, İbrahim Hakkulov, *Ahmet Yesevî (Hikmetleri)*, Ankara, 1998, s. 281-282'de 6. beyit eksik olarak, 12 beyit şeklinde verilmiştir.

6.	behişt aytur min artuk mū'minlerning aldida	mū'min kollar minde bar türlüg ni'met-elvān bar
7.	duzeh aytur min artuk zālimlerge birürge	zālim kollar minde bar zehr ü zakķum çendān bar
8.	behişt aytur min artuk 'ālimlerni köñglide	'ālim kollar minde bar āyet hadīs kur'an bar
9.	duzeh aytur min artuk münāfiķlar boynuda	münāfiķlar minde bar otdin işkil-keşān bar
10.	behişt aytur min artuk zākirlerni köñglide	zākir kollar minde bar zíkr ü fikr-i sübhān bar
11.	duzeh aytur min artuk bī-namāzlar boynuda	bī-namāzlar minde bar yılan bilen çryan bar
12.	behişt aytur min artuk dīdārin körsetürge	dīdār körmek minde bar raḥim atlığ rahmān bar
13.	düzeħ anda tik turdi kul h̄āce ahmed ne bildi	behişt 'özrini aydı bildürgüci yezdān bar

12

61 b

hikmet-i hōca

Hece 7 + 7 = 14

1.	dādnı kim 5kolayın pādşahları hōr 6kılıp	fermān қılğan allāh sen dermān қılğan allāh sen
2.	hükümüng ķudret ēlinde 'āşik-larnıng derdine	7emir kāf nūn ¹⁴ içinde der 8mān қılğan allāh sen
3.	muştafâ ħaġħ habibi siddiklarnıng naşibi	mahlükât 9lar ṭabibi ihsān қılğan allāh sen

---

¹⁴ kāf nūn = kün كـ “ol!”.

4.	10her kim sañga inansa ķulluk üz 11re tolansa	rahmetin̄gge umunsa sultān kılğan allāh sen
62a 5.	maħlūk sırriñ-nı 1bilmes seni bilgen ēr ölm̄es	izisi birle bolmas 2beyān kılğan allāh sen
6.	taķdīr kılgay pādişāh küçey-liik kelse nāgāh	ķamug hāl 3içinde āgāh āsān kılğan allāh sen
7.	4ezgü yaman rāzıķı hem muṭrib hem sāķı	hem evvel hem bāķı 5şükrān kılğan allāh sen
8.	kim içse ol şarābnı içken kılur ḥarābnı	safā-yı 6çeng ü rebābnı 'iyān kılğan 7allāh sen
9.	kul süleymân mübtelā 8yana aytur derd{i} bile	nefs ü hevā hırs bile dermān kılğan allāh sen
9a	hırs. İmlâda sâd yerine sehven nokta konularak dâd yazılmış.	

13

hikmet-i 9hōca rahmetu'l-lâh

Hece 8 + 7 = 15

1.	aldanıp nefس ü hevāǵa öz özin tamuǵ otına	uşbu 10şeytān ādemī özin atkan 11ādemī
2.	devleti bolǵan kişi	'ilm o᷑usa dünyāda
62 b	vâh ne kılgay 1āhirette	uşbu nādān ādemī
3.	niçe kim köp bolsa mālin̄g ölmediler āhiretde	hayır 2kılǵıl dünyāda hayır kılğan ādemī
4.	3dünyānıñ 'iyş u ma'āşın ma'siyet 4deryāsına	neñg kılgay tündi kün çömüp yatkan ādemī
5.	içip yiyyi-pen toyupan hiç uyanmay tündi kün	5'iyyü u 'işret kılıpan ġaflet-6{de} yatkan ādemī
6.	cennetü'l-me'vâ içinde haķ ta'ālâ buy{u}ruķı-nı	'iyş ve cevlān 7ētseler ka<r>su alğan ādemī

7. 8kim tamuğ içinde ķaldi   min̄g tümen belā veripdi
     haq̄ 9ta‘alâ<-nîn̄g> hükümini   tutmay salğan ādemî
 8. dünyânî bozuk 10:isret   şohbetige aldanıp
     âhiret-nîn̄g ‘ışkunu   dünyâge sat 11-kan ādemî
 9. ȳun érte kim dünyâda   men bâkî ȳalgay men tiyü
 63 a 1dünyânîn̄g bu genc mâlin   < ..... > yiğgan ādemî
 10. âhiretde ȳazgû 2-rur sén   âh neñg yiğdim têyüpen
     hiç asıḡ ȳulmas 3sañga   munça pişmân ādemî
- 4a ma‘âşın. İmlâda şin harfinin üç noktasını sehven harfin altına koymuş.
 5b Vezin icabı ȳaflet-de yerine ȳafil gelmesi beklenirdi.

14

velehu eyżān   yūnis

Hece 8 + 8 = 16

1. 4allâh sevdigi ȳuluna   verür zikir diline
     hem naṣar ȳılur 5köñline   eydin-cegiz bu zikiri
 2. zikir zâkir ten̄grî 6ḥavfî   melâ‘ikler din̄gler anı
     ‘arşa çıkdı ȳikir üni   7eydin-cegiz bu zikiri
 3. eydük kön̄güler açıla   ü 8-stüge nûrlar saçılıa
     mû’mîn münâfiķ seçile   eydin -9cegiz bu zikiri
 4. münâfiķîn̄g kön̄glü ȳara   lâyik olmuş 10-ında ....
     çalab tevfîkni vere   eydin-cegiz bu zikiri
 5. mertebe 11-si gey gey yüce   eydüñ anı érte keçe
 63 b suçun̄giz basıw-lar 1ḥōca   eydin-cegiz bu zikiri
 6. ȳa‘atlerüñ budur başı   2eydiñ anı erkek tişi
     ‘azâb-dan kurtulur yaşı   3eydin-cegiz bu zikiri
 7. miskîn yūnis-nuñ köñli 4ne   çıkışmış ähi < ..... >
     muzaffer eyle ilâhî   eydin-cegiz bu zikiri

15

5faşl velehu eyzân yûnis eydür:

Hece 8 + 8 = 16

1.	yokdur bende ‘amel tā‘ ^{6at} kopucağ rüz-i kıyāmet	ben n’icideyim n’eyleyim ⁷ ben n’icideyim n’eyleyim
2.	cān şüredden terk edicek dōst baña suāl edicek	⁸ aklım başından gidicek ⁹ ben n’icideyim n’eyleyim
3.	çün{ki} ‘azrāyîl nice ora isrāfili yüzü kara {ben}	köz ¹⁰ lerime ḫan{lu} yaṣ dola ¹¹ ben n’icideyim n’eyleyim
64a 4.	mīzān tarāzū ṭartıla şol dem ki bir dem yer tile	¹ hayırları ağırlar kurtıla ² ben n’icideyim n’eyleyim
5.	ḥelâline ola ḥesāb ‘āṣî olıcağ ‘ukâb	ḥarāmına ³ ola ‘azâb ben n’icideyim n’eyle ⁴ yim
6.	‘āṣîlere nār birgine yā rab ⁵ ericek ol küne	bir kez cehennem silkine ben n’icideyim n’eyleyim

2b   **dōst.** Metinde sehven **düşdü** şeklinde yazılmıştır.

Bu Hikmet Mustafa Tatçı’nın *Yunus Emre Dîvani* yayımında yedi beyit olarak geçmektedir.¹⁵

1.	yokdur bende ‘amel tā‘at kopucağ rüz-i kıyāmet	ben n’ideyin n’eleyeyin ben n’ideyin n’eleyeyin
2.	dōst baña suāl idicek ḥicâb derdî ġarķ idicek	‘aklüm başından gidicek ben n’ideyin n’eleyeyin
3.	ḥelâline ola ḥisâb ‘iṣyānilâ yüzüm kara	ḥarāmına ola ‘azâb ben n’ideyin n’eleyeyin
4.	yitmiş bin zebâni yide mükrimlere heybet ide	tamuyı haşrıda ilede ben n’ideyin n’eleyeyin
5.	bir kez cehennem silkine	āṣîlere ide kîne

¹⁵ Dr. Mustafa Tatçı, *Yunus Emre Dîvani*, II. Tenkitli Metin, Ankara, 1990, s. 282-283’de No 275.

yā rab iricek ol giüne	ben n'ideyin n'eyleyeyin
6. 'āşiklar maşşūda ire şöyle mücřim yüzü kara	'ārifler dōst yüzin görē ben n'ideyin n'eyleyeyin
7. yūnus emrem derdūn katı olmazsa hāk 'ināyeti	hayra geçmez bir tā'atı ben n'ideyin n'eyleyeyin

16

faşl velehu eyzān yūnis

Hece 8 + 8 = 16

.....	.....
1 kullarınğda 'āsī vü cāfī	men tēg günâh ⁷ ker var mu hīç
2 akitmadum közde yaşım ğam ǵuşsalı muñluğ başım	karanğgu ⁸ dur içim taşım men tēg ⁹ günâhker var mu hīç
3 'āsī-liķim-nı koymadum 'ömrüm keçdi <men> tuymadum	hāk buy ¹⁰ rukına uymadum men tēg ¹¹ günâhker var mu hīç
64b 4 tā'at 'ibādet kılmadum aldım secde-ge uymadum	namâz ¹ vakıtında turmadum men ² tēg günâhker var mu hīç
5 dervîşge bir yol keçmedüm fışķ fesâda kaçmadum	³ ħarâmdın özüm seçmedüm ⁴ men tēg günâhker var mu hīç
6 dervîş körsem kıldım ⁵ cefâ dervişler ehli muştafâ	bolur dervişden < ..... > ⁶ men tēg günâhker var mu hīç
2a ya{ya}şım şeklinde yazılmış. va'l-lâhi a'lem bi's-savâb.	

Ahmed Yesevî'nin 13 beyitlik şiirine naziredir. Ahmet Yesevî'nin 13 beyitlik bu hikmetinin transkripsiyonu Türk Dil Kurumu yazması 81b-82a'dan hocam Prof. Dr. Kemal Eraslan tarafından yapılmıştır. Neşrine müsaade ettiği için kendisine teşekkür ederim.

1. uşbu dünyâ-yı fânidé 'āsī cāfī şanûda	men dik günehkâr var mu hīç men dik günehkâr var mu hīç
--	--

2.	aşlā özini bilmegen dünyâdın köngül üzmeğen	közde yaşın akszmagen men dik günehkâr var mu hîç
3.	dîn yolunu gâret kılıp yîmiş ferâgatlar kılıp	türlüg ‘imâretler kılıp men dik günehkâr var mu hîç
4.	haç sözini anâglamağan tâ‘at kurun bağlamağan	tevbe kılıp yiğlamağan men dik günehkâr var mu hîç
5.	dervîşlerni gîybet kılıp nâdânlarnı ülfet kılıp	zâlimlerni ‘izzet kılıp men dik günehkâr var mu hîç
6.	kılğan işim fîsk (u) fûcûr ta‘ne kîlur ehl-i kubûr	gile kîlur tarîgla şabûr men dik günehkâr var mu hîç
7.	tâ‘at yarağın kîlmadım köp yiğlaban örökülmedim	‘ukbâ köngül almadım men dik günehkâr var mu hîç
8.	lahîd öyidür teng (ü) târ rahm itmese perverdigâr	yoktur ki anda ihtiyâr men dik günehkâr var mu hîç
9.	ķadd-ı elif boldı dû-tâ mahşer künî vâ-hasretâ	kîlgen işim boldı haṭâ men dik günehkâr var mu hîç
10.	kîlmes bu ‘ömr-i bî-vefâ ey ümmetân-ı muştafâ	körünğ meni ehl-i şafâ men dik günehkâr var mu hîç
11.	yoktur bu derdimgâ devâ şâyed kabûl kîlgay hûdâ	taşlar atînğ şâh (u) gedâ men dik günehkâr var mu hîç
12.	gâflet bilen ötti ‘ömür gâffâr atînğdin ey şabûr	hâvâce günehlerni kıçür men dik günehkâr var mu hîç
13.	ahmed kûlunğ kıldı günâh ‘afv itmese ol pâdişâh	hâlı ne bolgay âh âh men dik günehkâr var mu hîç

Sonuç olarak;

- Yûnus Emre'nin *bana seni gerek seni*¹⁶ tekrarlı şiirinin Ahmed Yesevî'nin *marîga sen ok hem kerek sen* tekrarlı hikmetine nazire olduğu biliniyordu.

---

¹⁶ Dr. Mustafa Tatçı, *a. g. e.*, s. 382-383'de No 381.

Hece 8 + 8 = 16

1.	'ışkuñ aldı benden beni ben yanaram dün ü günü	baña seni gerek seni baña seni gerek seni
2.	ne varlıga sevinürem 'ışkuñla avunuram	ne yokluğa yirinürem baña seni gerek seni
3.	'ışkuñ 'AŞIKLAR ÖLDÜRÜR teceliyile toldurur	'ışk deñizine taldurur baña seni gerek seni
4.	'ışkuñ zencirini üzem sensin dün ü gün endişem	delü olam tağa düşem baña seni gerek seni
5.	eger beni öldürüler toprağım anda çağırı	külüm göge savuralar baña seni gerek seni
6.	şūfilere şohbet gerek mecnūnlara leylâ gerek	ahilere āhret gerek baña seni gerek seni
7.	ne tamuda yir eyledüm senüñ içün çok ağladum	ne uçmakda köşk bağladum baña seni gerek seni
8.	cennet cennet didükleri isteyene virgil ani	bir ev ile bir kaç hūri baña seni gerek seni
9.	yūsuf eger hayalüni terk ideyidi mülklerin<i>	düşde göreydi bir gece baña seni gerek seni
10.	yūnus çağırular adum iki cihanda maşşudum	gün geçdükçe artar odum baña seni gerek seni

Yûnus Emre'nin 10 beyitlik bu şiiri Ahmed Yesevî'nin on beyitlik hikmetine naziredir.¹⁷

1.	'ışküñg kıldı şeydā meni ķaygum sin-sin tüni künü	cümle 'ālem bildi seni mañga sin ok <hem> kirek sin
2.	ta'āla'l-lāh zihī ma'nī ķulluk ķulsam tüni künü	sen yaratdīñg cism ü cānni mañga sin ok <hem> kirek sin

¹⁷ Ahmed Yesevî'nin hikmeti için bk. Kemal Eraslan, *Dîvân-ı Hikmet'ten Seçmeler*, Ankara, 1983, s. 326-327.

3.	közüm açdım sini kördüm uruğlarım terkin ķıldım	kül köñgülni sañga birdim mañga sin ok <hem> kirek sin
4.	sözlesem min tilmde sin köñglümde hem cānimda sin	közlesem min közümde sin mañga sin ok <hem> kirek sin
5.	fedâ bolsun sañga cānim min ķulunîg min sin sultânîm	töker bolsañg mininîg ķanîm mañga sin ok <hem> kirek sin
6.	'âlimlerge kitâb kirek mecnûnlarşa leylâ kirek	şüffârlarşa mescid kirek mañga sin ok <hem> kirek sin
7.	gâfillerge dünyâ kirek vâ'izlerge minber kirek	'âkillerge 'ulkâ kirek mañga sin ok <hem> kirek sin
8.	'âlem bari uçmah bolsa allâh mañga rûzî ķılsa	cümle hûrlar karşı kelse mañga sin ok <hem> kirek sin
9.	uçmah kirem cevlân ķılam anı munı min ne ķılam	ne hûrlarşa nazar ķılam mañga sin ok <hem> kirek sin
10.	hâc'ahmeddür meninîg atım İki cihânda ümîdüm	tûni kûni yanar otum mañga sin ok <hem> kirek sin

2. Yûnus Emre'nin *hakdan gelen şerbeti içdiük elhamdiili'l-lâh* matlalı şiirinin de Kul Süleyman (Bakırganî)'ın *uşbu 'ışk-nûnîşsarâ-bin içtük elhamdiili'l-lâh* matlalı hikmetine nazire olduğu anlaşılmaktadır.

3. Yûnus Emre'nin *men teg günahkâr var mu hîç* tekrarlı şiirinin Ahmed Yesevî'nin *men dik günehkâr var mu hîç* tekrarlı Hikmet'ine nazire olması Yûnus Emre'nin Yesevî ve Kul Süleymân gibi Orta Asya şâirlerini ve şiirlerini tanıdığını ortaya koymaktadır.

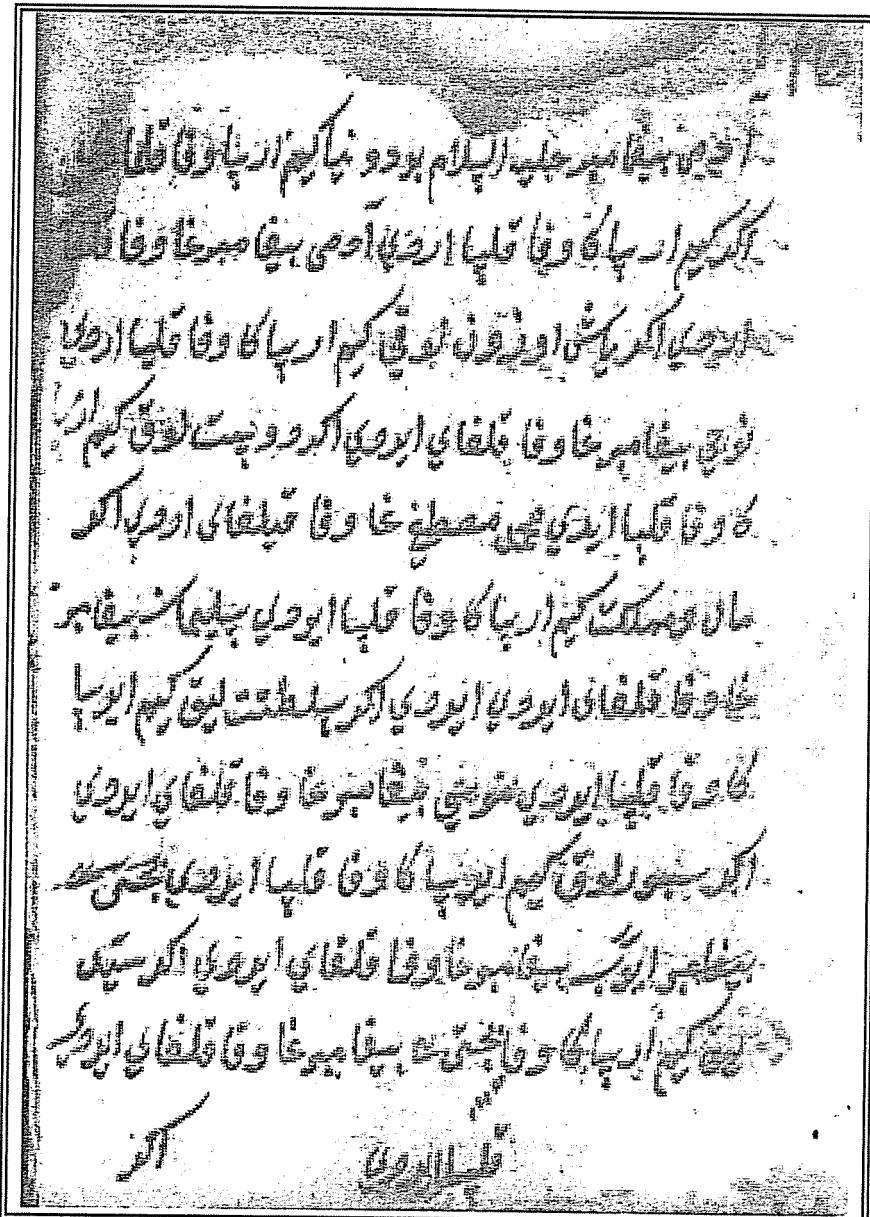
4. Anadolu şâirlerinin Orta Asya şâirlerini tanımıası ve onların hikmetlerine nazireler yazması, buna karşılık Anadolu şâiri Yûnus Emre'nin Orta Asya'da bilinmesi, hattâ Yûnus divanlarında - cönklerinde bulunmayan şiirleri ile tanınması XIII.-XIV. yüzyıl Türk dânyasında Doğu ve Batı Türkleri arasında derin bir kültür ilişkisi olduğunu gayet açık bir şekilde göstermektedir.

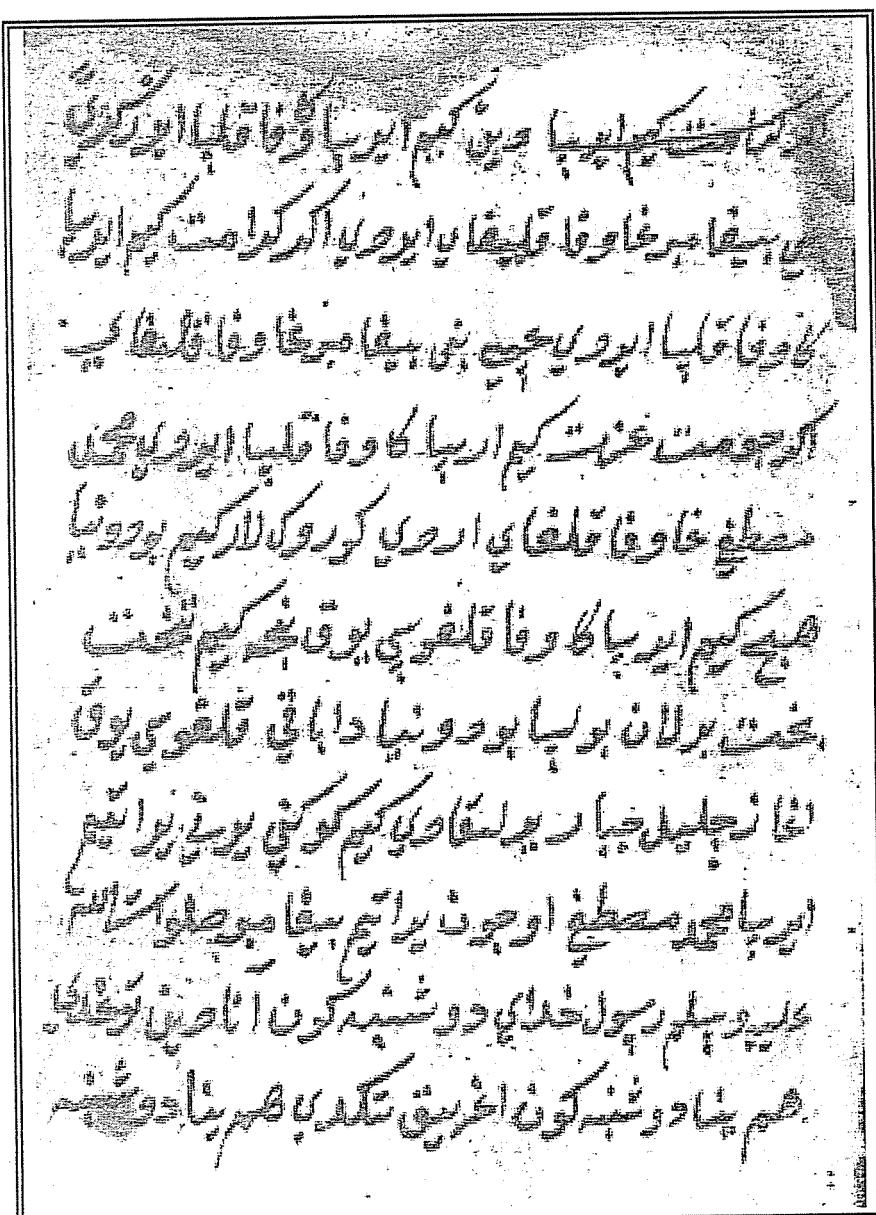
سیئے حالہ بولنی کا نظر قلماں بخشنے را ق نہ رکھنے
 بولنی کا میک آٹ صدقہ قلم غائبین سے بیرونی حالہ
 تواضع بولان ہے ام قلماں بخشنے را ق نہ رکھنے کے
 طاعت و لفی شدین عت و اداء علم بالصلوٰح
صلوٰح قل بعلیہ اللہ اکتمام بپرسالہ اللہ العزیز

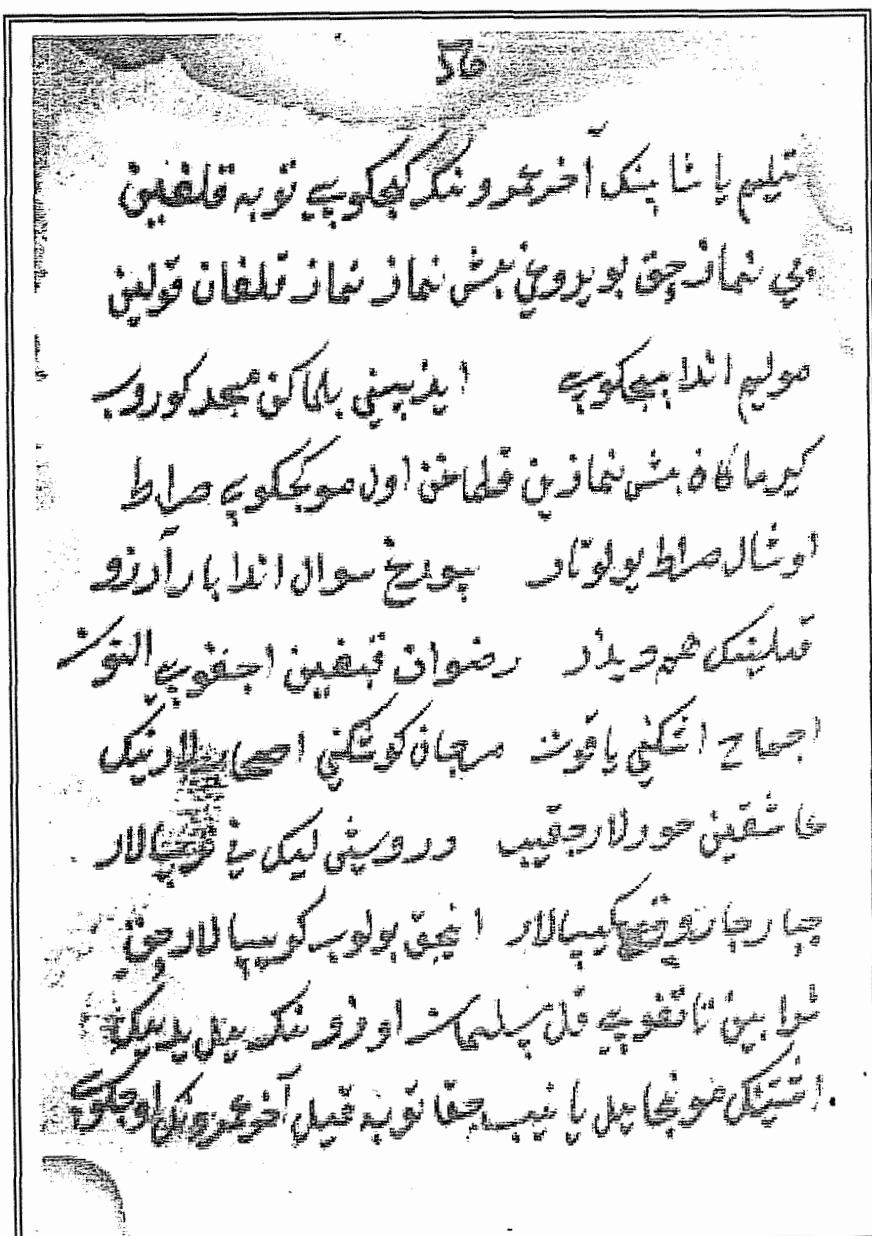
49a

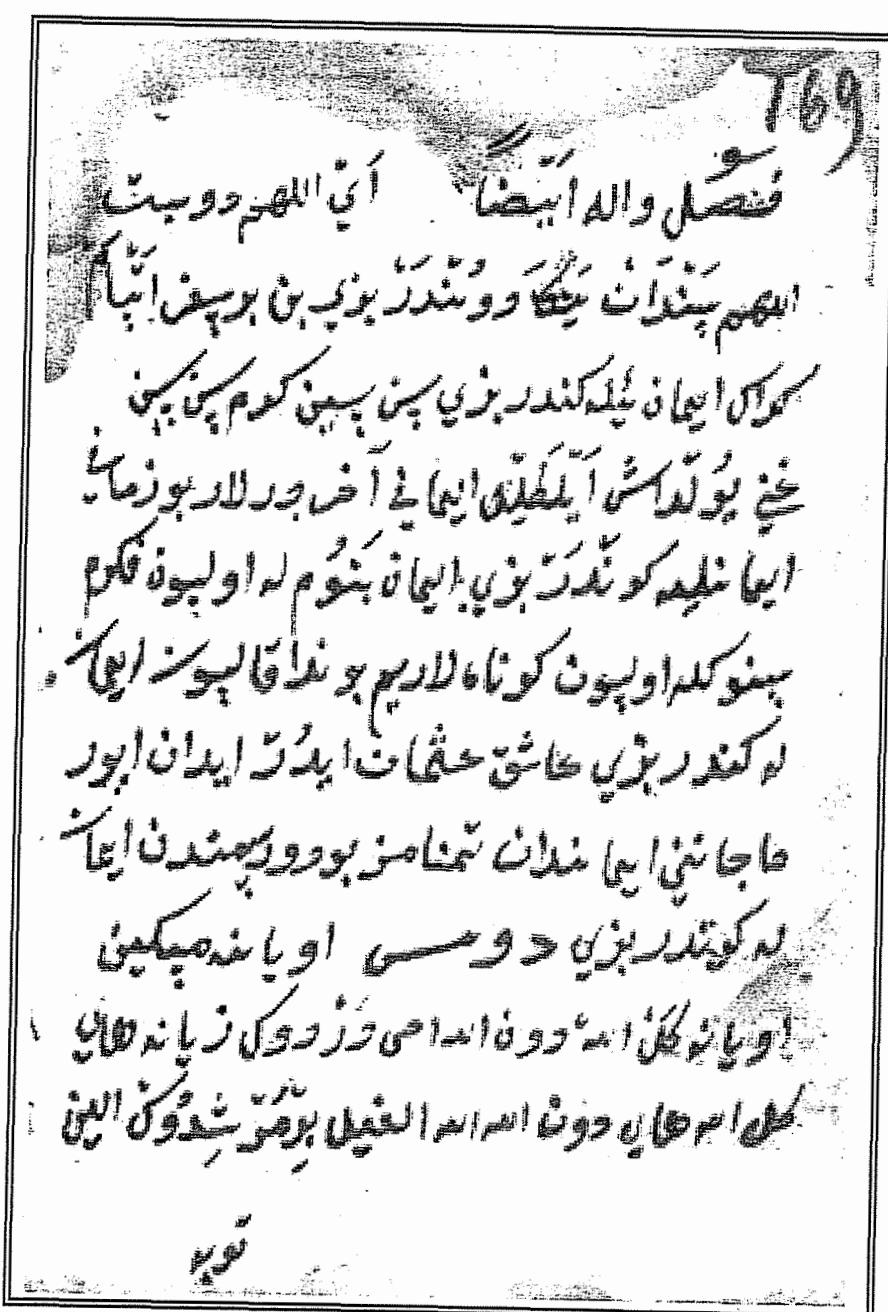
قول داش بولپا پتہ کتابی تو زر و فرم و روشنہ کو زیر
 روز قریل عقای اللہ بولیدا تو یہ و الله اعلم
 بالصلوٰح بخست قل سالہا نسخہ مل جائے
 باللہ فی سے اور پڑی بودنیا فایڈور رکھ کو پے پیجا

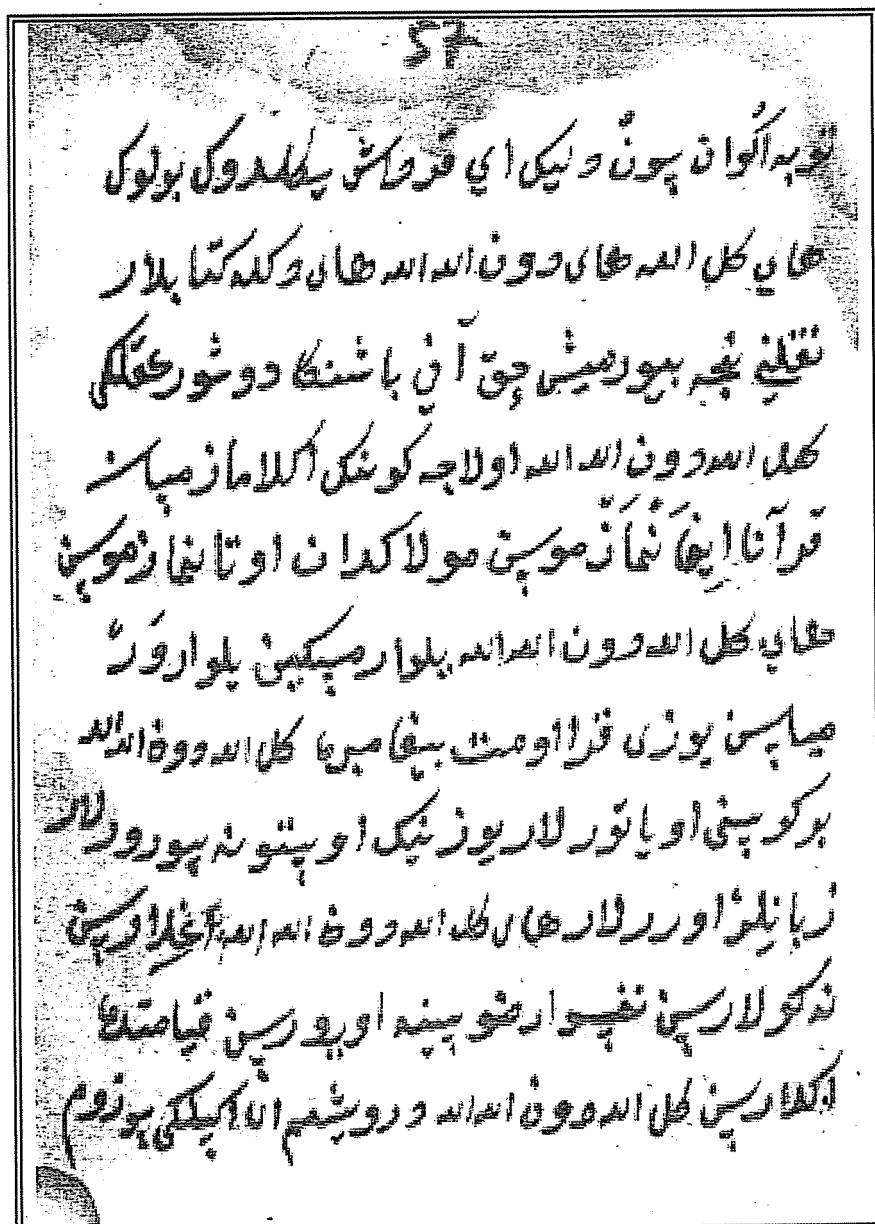
55b

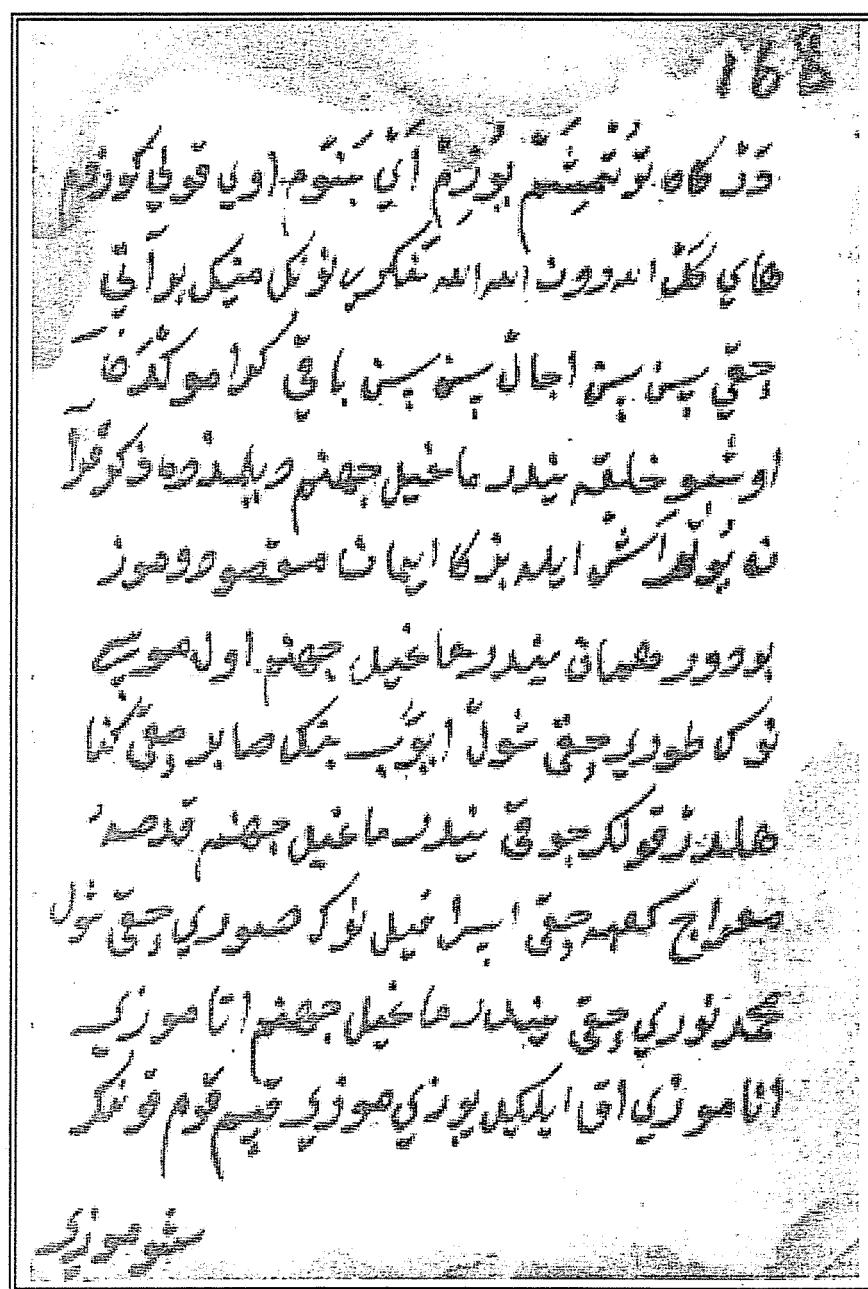

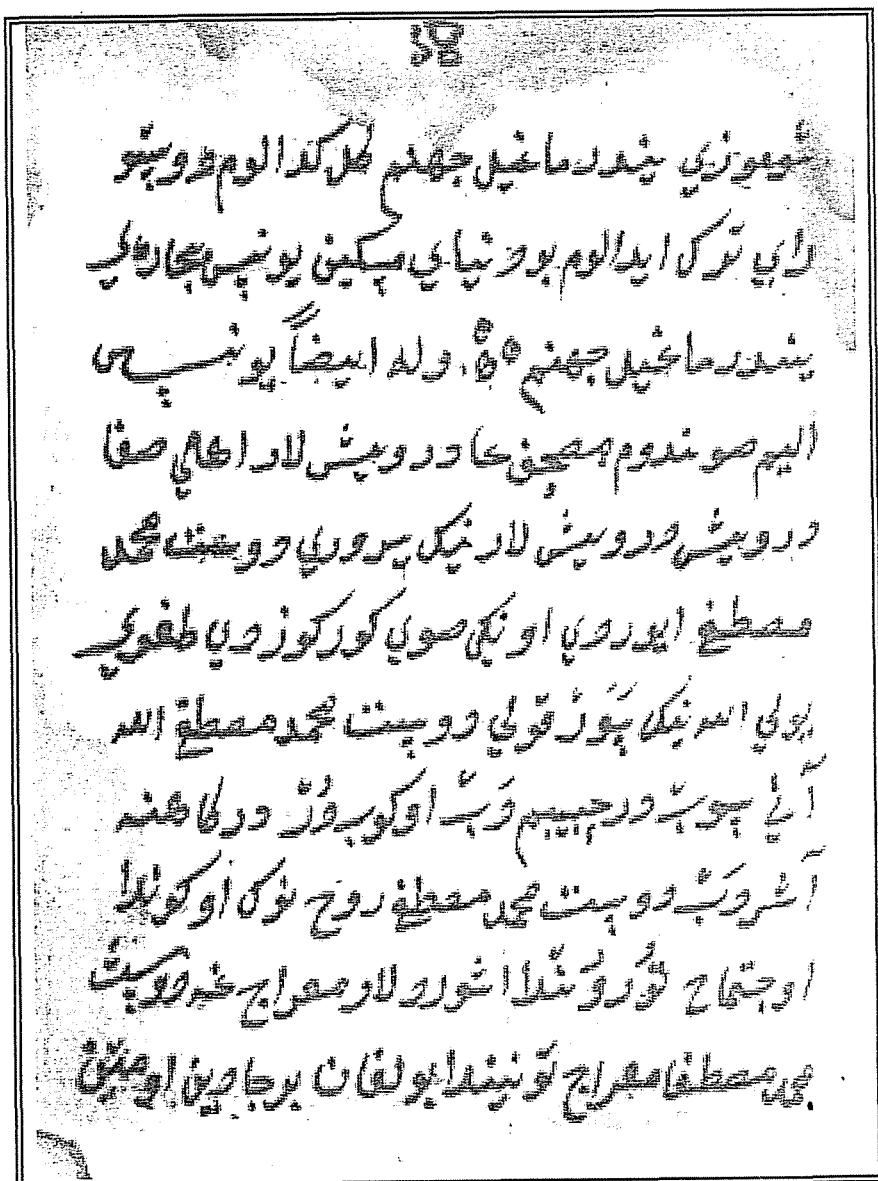

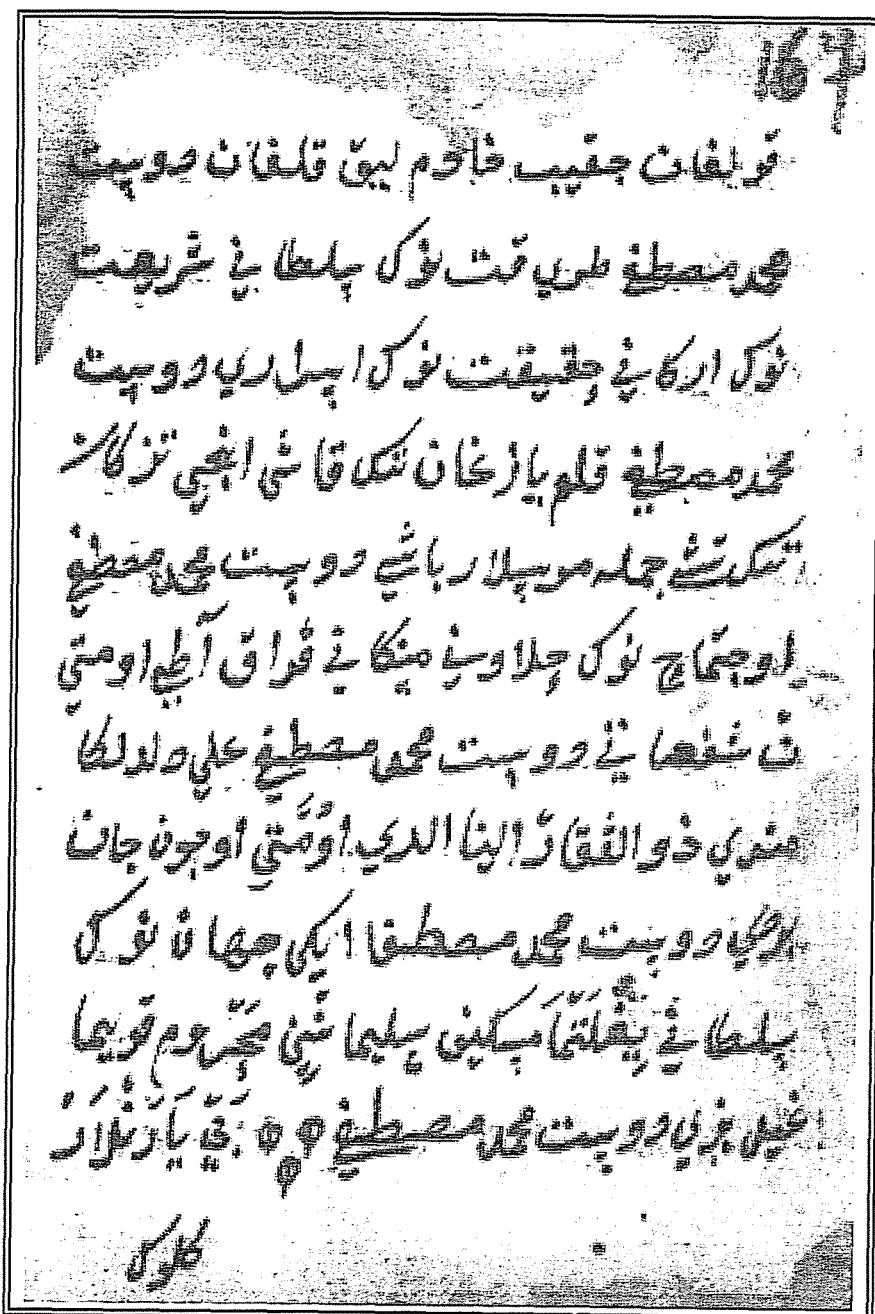

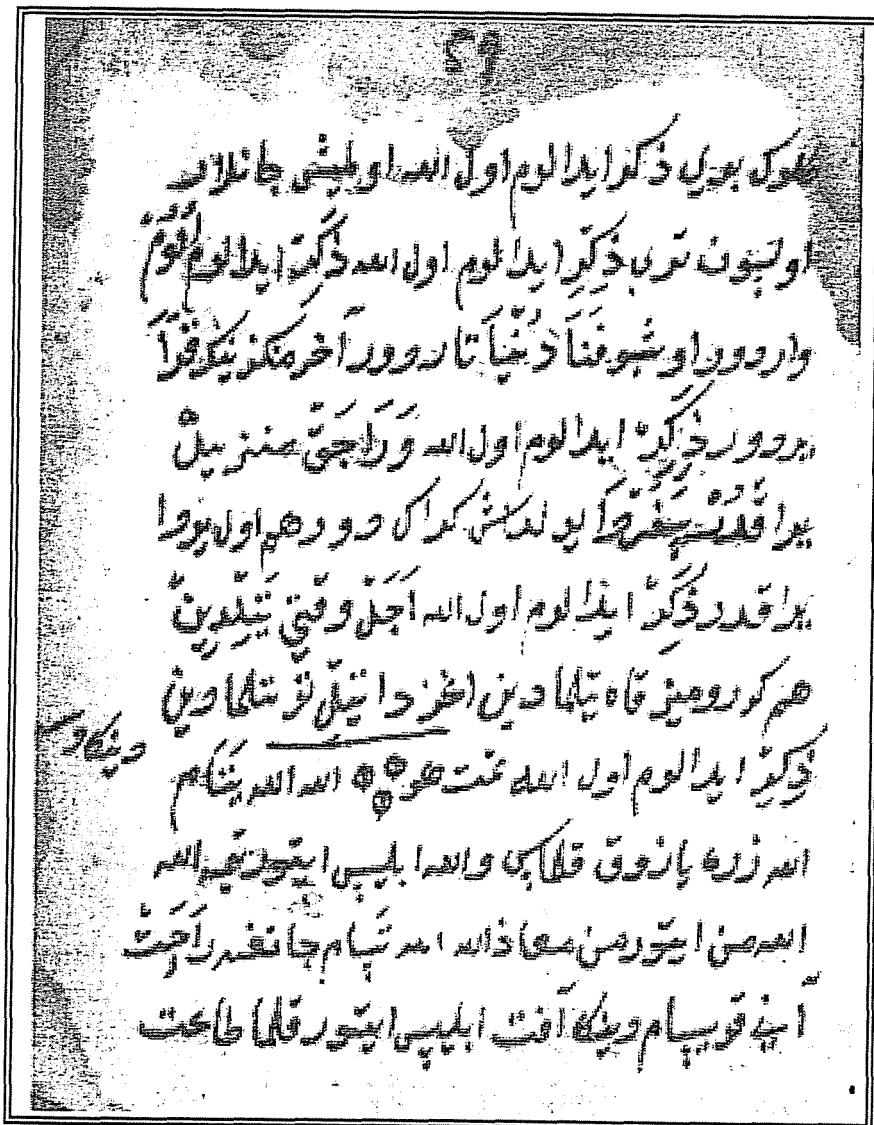

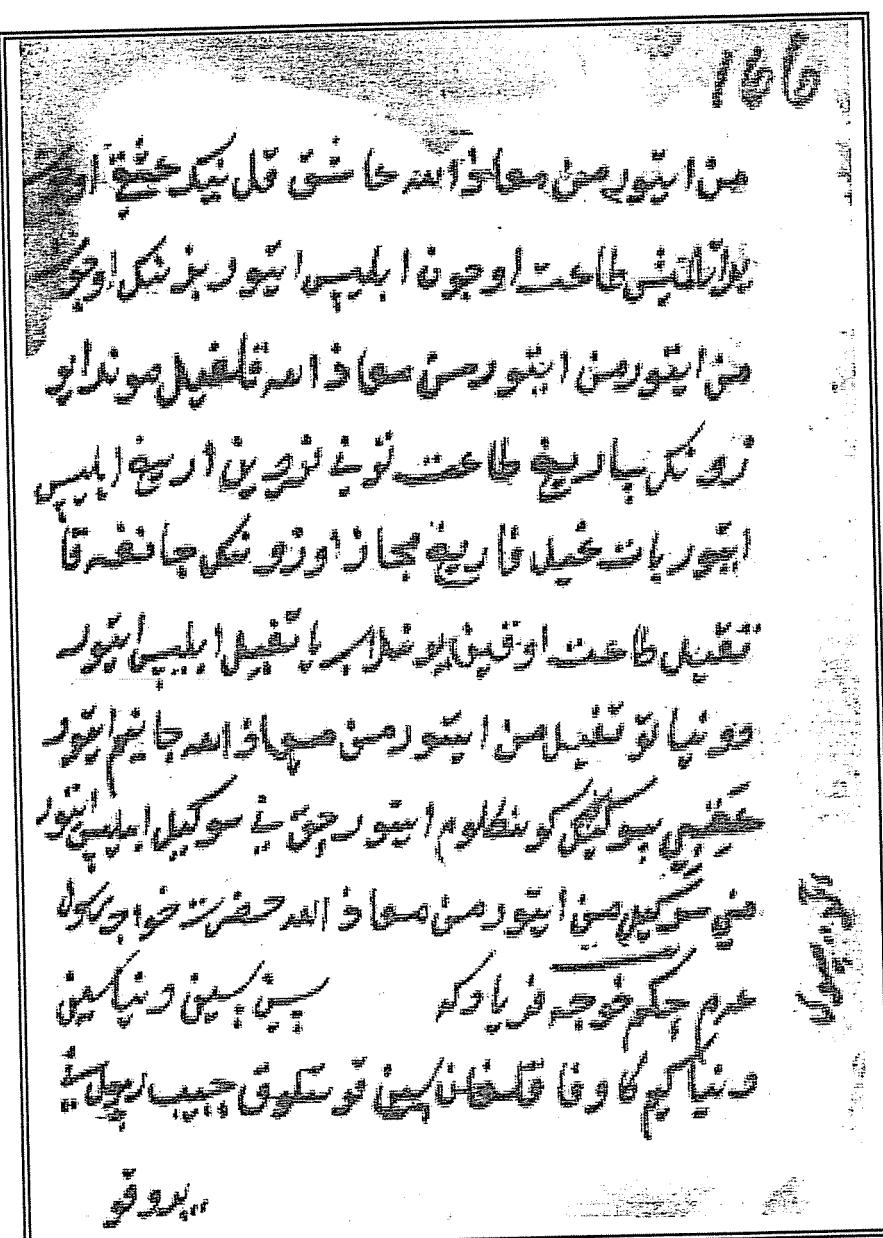

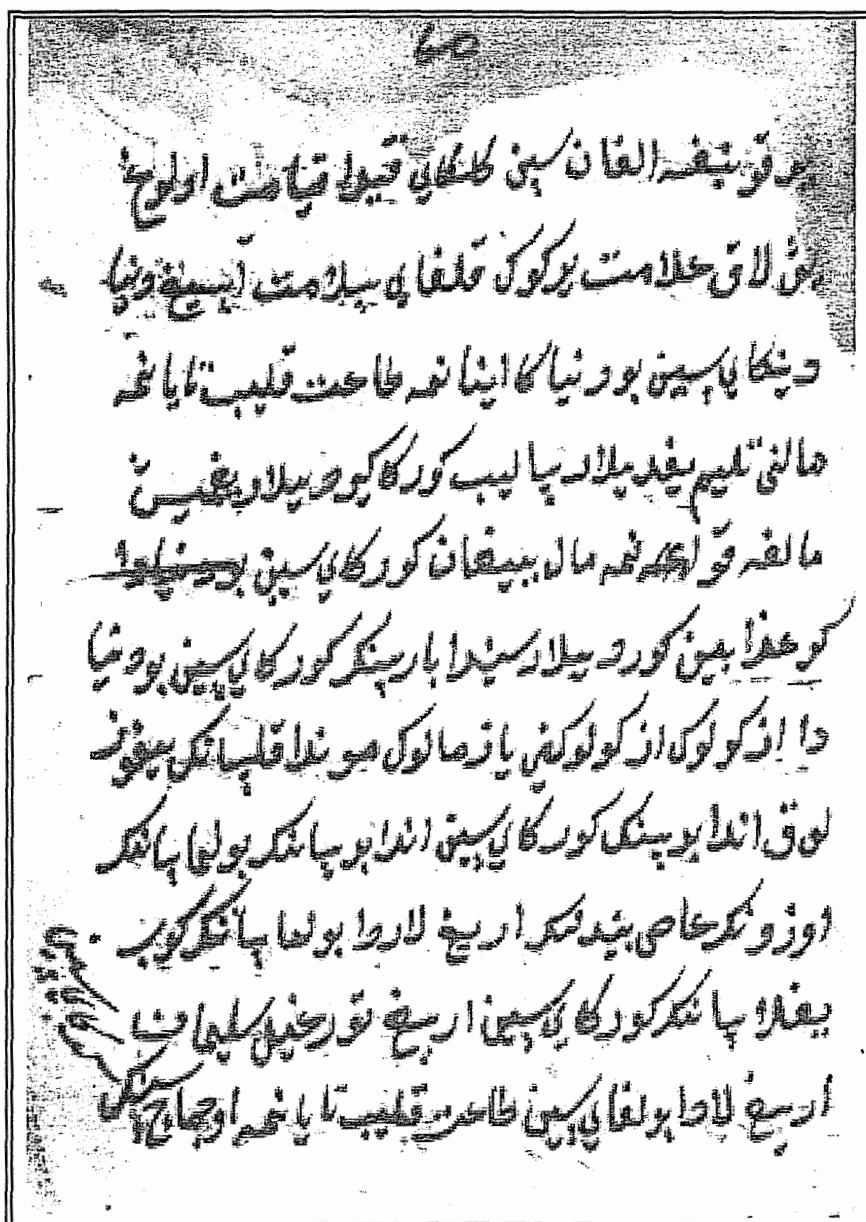

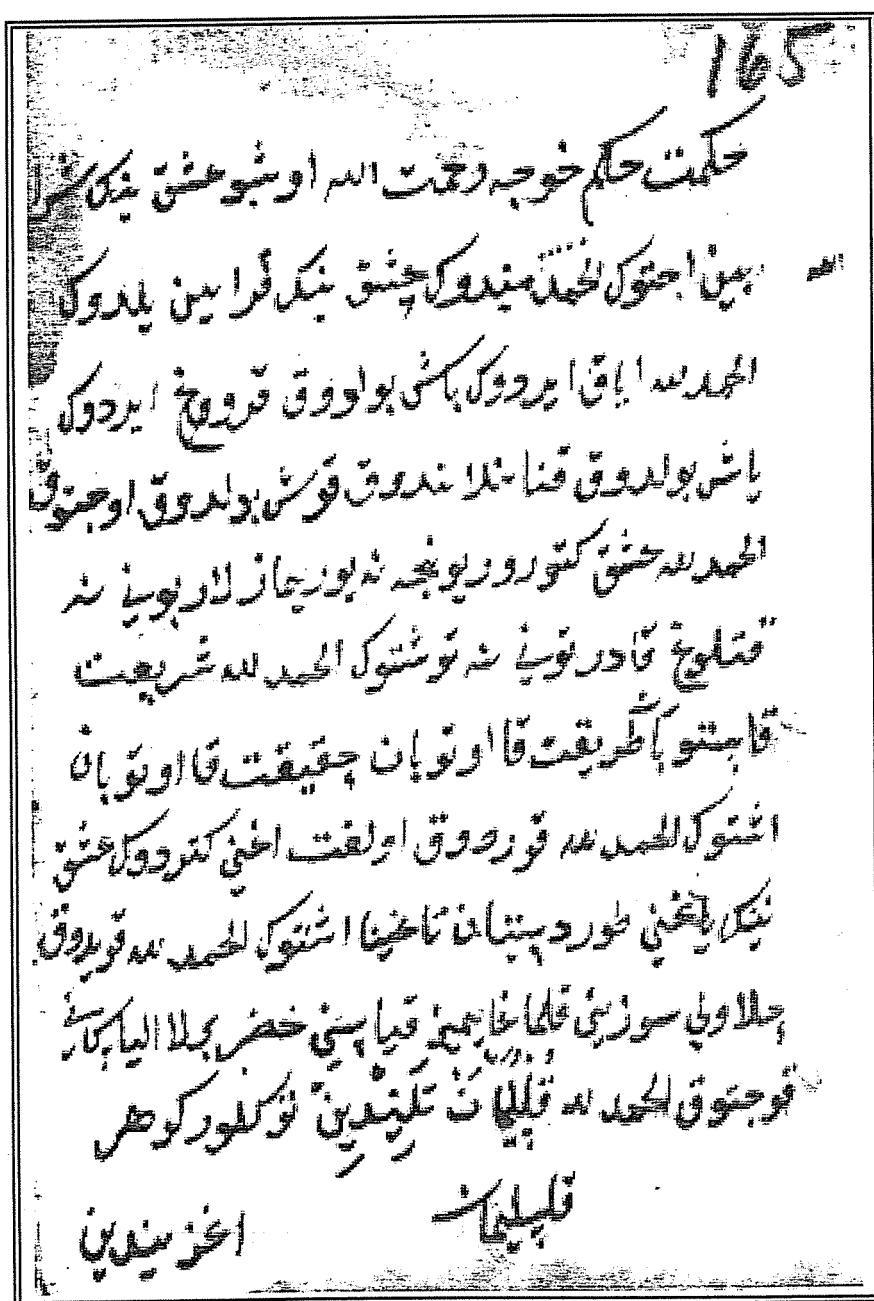

اشىپىرىن آپچىات يو اىندىن اپچىوڭلەندىلە
 حېلىت خوجى اوچىغاچ خۇج اوكتۇشور اوكتۇشى
 ماكتاراز بان بار تۈچ اپچورىمن ارتوق مېداڭىز
 ئۇن ناماڭى باش اوچىغاچ اپچورىنى اپتۇرىپىن سۈزىر
 پاپىپ سۈزلاڭىپىن چىلدا ئۇچون بار اىمەن مېدا
 يو ھۆكىمەغان بار تۈچ اپچورىمن باي صەنە مەد خالار
 دىن خوجىمىن دروپىش لاردىن جىقاپىمىن مىندا ئالىم
 خوان بار اوچىغاچ اپچورىمىدا بوق منكالىكپا (ولوم)
 يوق تۈرلۈك نەھىت لار ئانۇق مەد عەدا رەسىك ئوان بار
 تۈچ اپچورىتىخىچ دا تىرىپا جو تەبودىرىغۇ مىندا ئەرىپىلە
 ئىيم يۈنۈ سىرا تىپان ئۆزۈز جان بار اوچىغاچ اپچورى

164

او جىچاچ اپتۇرۇنى مىندا جىلەم بېقا بېقا مىندا بېقا مىندا
 ابو بکىر خىشىانىڭ سالى بازىقۇچى مۇنكلا ئىشاقا فالدىرى
 جىچاچ دېن خىزىرىنى قۇلدۇرۇ قۇل جىلەم بۇنىڭ بىلدۈر
 بىلدۈر كۈچى مولىم بار جىكەت خوجى دادىن كېيم
 قۇللاين فۇمان قىلغان الله زىن باو شاه لارنى خور
 قىلىپ دىرمان قىلغان الله زىن حىلىقۇنىڭ قىدرەتلىرىدا
 امىرىڭا خىنۇت اىجىختىدا ئاشقى لارنى كەۋورۇن ئىدار
 هافى قىلغان الله زىن مصىطىخ خۇجىبىي مخلوقۇن لار
 طېبىي صىدق لار پىكىر يېسپىي اچىان قىلغان الله زىن
 ھەر كېيم ھېنگى ايتا ئىپا رەحىكىل كە او مۇنبا قۇلۇقى اوز
 را ئۇلاپسا سلطان قىلغان الله زىن مخلوق بېرىپكەن

بىلدۈر

